

δον και ἔφριξα, φησί· και πως γάρ τούτον οὐκ ἐμελλον φρίξαι και δύναι; οἱ Ἀγγελοι αὐτὸν ὁρῶντες ἔφριξαν ἔξεστη ὁ οὐρανὸς και γῆ ἐτρόμαξε και συνεστάλη θάλασσα και πάντα τὰ ὁρατὰ και ὀρόστατα. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ ἀγράσσοι τὰ ὄρατα.

Μέγας Ἀγιασμός. — Οὕτω καλεῖται ὁ ἀπαξὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Φώτων συνήθως ἐν πηγαῖς ἢ ἐν θαλάσσῃ τελεύμενος ἀγιασμὸς, ὅστις διὰ τὴν σημασίαν ἥν ἔχει ν' ἀναπαριστᾷ τὴν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βάπτισιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, και διὰ τὸν ἀγιασμὸν τῆς ὅλης φύσεως τῶν ὑδάτων μέγχες ἀγιασμὸς κακλεῖται. Ἐν ἀρχῇ τούτου ψάλλονται τὰ ὡραιότατα τροπάρια «Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων....» «Σῆμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις....» κλ. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προφητειῶν, τοῦ Ἀποστόλου και τοῦ Εὐαγγελίου, ὃ ιερεὺς δι' ἐκτενοῦς δεήσεως, παρακαλεῖ τὸν Θεόν δύνασθαι καταπέμψῃ τοῖς ὑδάσι τὴν καθαρικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, ἀναδείξῃ κύτῳ δῶρον ἀγιασμοῦ, λυτήριον ἀμαρτημάτων, και ὑδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον· εἴτα ἀναγινώσκει μεγαλοφόνως τὴν ἀμύμητον και μεγαλοπρεπῆ εὐχὴν τοῦ ιεροῦ Σωφρονίου «Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγακθε....» ἐν ἡ μεγαλύνει και δοξάζει τὸν Κύριον, ὃν τοξιμούσι πᾶσσι αἱ Δυνάμεις, ὑμνεῖ ἡλιος, δοξάζει Σελήνη, ὑπακούει τὸ φῶς, φρίττουσιν ἀβυσσού, δουλεύουσιν αἱ πηγαὶ και προσκυνοῦσιν οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀμύμητου τῷ ὄντι ταύτης εὐχῆς, βαπτίζων ὃ ιερεὺς τὸν τιμιὸν Σταυρὸν εἰς τὰ ὑδάτα ψάλλει «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε...» και ῥαντίζει τὸν περιεστῶτα λαόν. Ὁ ἀγιασμὸς οὗτος φυλάσσεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μόνον, και ἐξ αὐτοῦ μεταλκυρίζονται οἱ κωλυόμενοι νὰ μεταλάθωσι τῶν ἀχράντων μυστηρίων.

Ο θεῖος Χρυσόστομος διασώζει ἡμῖν περὶ-εργὸν ἔθος, ὅπερ ἐγίνετο ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ τ. ἔ. οἱ σύγχρονοι αὐτοῦ ὄρμώμενοι ἐκ τῆς διδασκαλίας, ὅτι κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Φώτων σύμπαστα τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις, τὸ μεσονύκτιον τῆς ἑορτῆς τῶν Φώτων μεταβαίνοντες εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, ἐλάμβανον ὑδωρ, δύερ ως ἡγιασμένον δι' ὅλου τοῦ ἔτους, και πολλάκις δύω και τρία ἔτη ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν διεφύλασσον.

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ Δ. Φ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΗΝΕΥΜΑ

Οι ἀδελφοὶ Ἀγαθόπουλοι διέρχονται πρὸ τῆς Μητροπόλεως, ὃ εἰς δ' αὐτῶν σταματᾷ νὰ ἰδῃ τι ὥραν δεικνύει τὸ ώρολόγιον.

Εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν φωτεινὴ τις ἴδει τῷ ἐπέρχεται:

— Περίεργον, λέγει πρὸς τὸν ἀδελφόν του, γιατὶ νὰ μὴ βάλουν και 'ς τὸν ἄλλον πύργον τῆς ἐκκλησίας ἐνα ώρολόγι ἀκόμη;

— Και γιατὶ τάχατε; τι ἀνάγκη ἦταν;
— Νὰ, ὅταν τύχῃ νὰ είνε δυοὶ ποὺ θέλουν νὰ ἴδουν τὴν ώρα, νὰ βλέπη ὁ ἔνας 'ς τὸ ἔνα και ὁ ἄλλος 'ς τὸ ἄλλο!

— Και δὲν 'μπορεῖ, βρε κουτε, νὰ περιμένῃ 'λιγάκι ὁ ἔνας ως ποὺ νὰ τὴν ἰδῃ ὁ ἄλλος, και ἐπειτα νὰ τὴν ἰδῃ κ' ἐκεῖνος!

* *

Εἰς κύριος πρὸς φίλον του:

— Αὐτὴ ἡ νέα θὲ το πολὺ καλὴ δι' ἐσένα, Νικολάκη. Εἶνε κόρη προκισμένη μὲ ὅλα τὰ προτερήματα...

— Τι νὰ σου πῶ, φίλε μου· ἐὰν αὐτὴ μόνον είνε ὅλη ἡ προσήκα της, λυποῦμαι ὅτι δὲν μου κάμνει.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τόσον είνε τὸ μῖσος ἐπίμονον και μακρὸν παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ, ώστε τὸ μεγαλείτερον σημεῖον τῆς προσεγγίσεως τοῦ θανάτου παρὰ τινὶ ἀσθενεῖ είνε ἡ παρ' αὐτοῦ ἔκφρασις τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ συνδιαλλαγῇ μετὰ τῶν ἐχθρῶν του.

‘Ο ἀνθρωπὸς ὁ παραπονούμενος ὅτι δὲν ἐγεννήθη εὐτυχῆς ἡδύνατο νὰ γείνῃ τοιοῦτος συμμεριζόμενος τὴν εὐτυχίαν τῶν φίλων ἢ τῶν συγγενῶν του. Ἄλλ' ὁ φθόνος τοῦ ἀφαιρεῖ και τὸ τελευταῖον τοῦτο μέσον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

“Ἐκτακτὸν παράδειγμα μακροβιότητος ἀναφέρει ἡ ἐφημεροὶ «Καιροὶ», τὸν ἀπόμαχον ἀνθυπασπιστὴν Ἐμμανουὴλ Γραντάκην ἐκ Σρακίων. Κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν τῶν «Καιρῶν», ὁ Γραντάκης ἔγων τὸ 26 ἔτος τῆς ἡλικίας του εὑρίσκετο ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ τοῦ πατρός του, καθ' ἣν ἐποχὴν μετέβη αὐτόσε ο Μέγας Ναπολέων. Παρευρέθη ἀκολούθως εἰς διαφόρους πολέμους, μετέσχε τοῦ ιεροῦ ἀγῶνος και πασῶν τῶν ἐν Κρήτῃ ἐπαναστάσεων. Ἐνυμφεύθη ἐν ἡλικίᾳ ἔτῶν 52, ἔχει δὲ μίοντα τὸ 67 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Και τοι δὲ φέρει ἐπὶ τῆς ρόχεως του 118 ἔτη και πολλάκις προσεβλήθη ὑπὸ ἀποπληξίας, εἶνε ὑγιέστατος και μόνον ἐγένετο ὄλιγον τι δυσήκους περιέρχεται δὲ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν πεζὸς μεταβαίνων εἰς τὰς διαφόρους στρατιωτικὰς ἀρχὰς και παραπονούμενος διότι κατεπεκτήθησαν, ως λέγει, τὰ δικαιώματά του.

Η μακροβιότης ἐν τῇ οἰκογενείᾳ του εἶνε κληρονομική. Η μάρμη του ἀπέθανε τὸ 1861 εἰς λίαν προσθήκην ἡλικίαν ὁ πατέρης του ἐπίσης ἀπέθανεν ὑπέργηρως, ἢ δὲ μήτηρ του ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ἐν ἡλικίᾳ 137 ἔτῶν! Ή ἴδιότης αὐτὴ μετεδόθη καὶ εἰς τὴν σύζυγόν του, ἥτις ὥσαύτως πρὸ μικροῦ ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 117 ἔτῶν!

***

Οι "Αγγλοι δὲν δικλείπουσι δαψιλεύοντες παντοίας τιμὰς εἰς τὸν μέγαν αὐτῶν πολιτικὸν ἄνδρα, τὸν Γλαδστωνα. Ἐπ' ἐσχάτων ἀγδριάς αὐτοῦ ἀνηγέρθη ἐπισήμως ἐν τῇ Λέσχῃ τῶν Φιλελευθέρων τοῦ Λονδίνου. Ἐξ ἀλλοῦ δὲ ἡ Ἐταιρία τῶν φιλελευθέρων ἐργατῶν διενήργησεν ἔρανον πρὸς κατασκευὴν ὕραίων ἐπιτραπεζίων σκευῶν ἐξ ἀγγλικῆς ποικελάνης, ἀτινα παρεδόθησαν τῷ Γλαδστωνὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 74ης ἐπετείου τῶν γενεθλίων του ὑπὸ Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐταιρίας, ἥν ὁ λόρδος Δέρβης παρουσίασεν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

***

Τὰ μέγιστα εὐδοκιμεῖ ἐν Ἀμερικῇ ἡ κατασκευὴ τεχνητῶν ὕδων. "Ἐν μόνον κατάστημα κατασκευάζει ὑπὲρ τὰ χιλιακάθ' ὕραν. Οἱ κρόκοις κατασκευάζεται ἐκ ζύμης περιεχούσης ἀλευροῦ, σμυλον καὶ ἀλλας ὕλας, τὸ λευκώματα ἐκ λευκώματος φυτικῶν οὐσιῶν, ἢ δὲ χημική αὐτοῦ σύνθεσις εἴναι ὅμοια πρὸς τὴν τῶν φυσικῶν ὕδων. Οἱ ἐσωτερικὸς αὐτῶν ὑμὴν ἐκ λεπτοτάτου στρώματος πηκτῆς, τὸ δὲ κέλυφος αὐτῶν ἐξ ἀσβέστου καὶ εἶνε χονδρότερόν πως τοῦ πρωτοτύπου.

"Οἱ κρόκοις, ἀφ' οὗ πλασθῆσαν σφαιροειδῆς καὶ παγῆ, ἐγκλείεται ἐν τῷ λευκώματι καὶ ὑποβάλλεται εἰς ταχυτάτην περιστροφικὴν κίνησιν, ἐξ ἧς λαμβάνει ὠσειδὲς σχῆμα, εἴτα δὲ πήγνυται πάλιν.

Τὸ ὕδων τότε ἐμβούθιζεται εἰς τὴν πηκτὴν καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἀσβέστον. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὴ ἔντονες ταχέως, διατηρεῖ τὸ σχῆμα αὐτοῦ καὶ ἀμαρτίας ὡς τὸ ἐμπεριεχόμενον καταστῆ πάλιν ὑγρόν.

Δέγεται δὲ τὰ ὕδωνα ταῦτα δὲν διαφέρουσιν οὐδόλως κατὰ τὴν γεῦσιν τῶν ἀληθῶν ὕδων(!!), δὲ διατηροῦνται νωπὰ ἐπὶ ἔτη δόσκληρα, καὶ θραύνονται δυσκολώτερον τῶν γνησίων.

***

"Ιππος... διαγομεὺς ἐφημερίδων. — Ο «Ταχυδρόμος τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν» βεβαιοῖ δὲ τὴν ἀινονυμή τῶν ἐφημερίδων εἰς τοὺς κατακούσαμερικανῆς τινὸς πολίχνης ἐκτελεῖται ἀπό τινος ὑπὸ μικροῦ ἵνδικου ἵππου. Τὸ νυῦμον ζῷον ἀπὸ δώδεκα ἔτῶν ἀνήκει εἰς τὸν διανομέα "Ανδερσον Δόδσων, ὃστις ἀσθενήσας ἔστειλεν ἐπι-

στολὴν πρὸς τοὺς πελάτας αὐτοῦ γνωστοποιῶν δὲ τὸ ἵνδικὸς ἵππος θά διέρχηται μόνος πρὸ τῆς θύρας ἐκάστου, παρακαλεῖ δὲ ἐκάστον τῶν πελατῶν του νὰ λαμβάνῃ τὰς ἀνηκούσας αὐτῷ ἐφημερίδας ὑπὸ τοῦ ἀνηρτημένου εἰς τὸ ἐφίππιον σάκκου.

'Απὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ ἵππος ἐκτελεῖ τακτικῶτατα τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ. Κατὰ πάσαν πρωΐαν, ἀκριβῶς τὴν ἴδιαν ὕραν, ἵσταται πρὸ τῆς θύρας ἐκάστου τῶν συνδρομητῶν, προσκαλεῖ διὰ χρεμετισμοῦ, ἀν δὲν εὑρίσκεται τὴν στιγμὴν ἐκείνην οὐδεὶς ἐκεῖ ὅπως λάθη τὰς ἐφημερίδας, ἀναχωρεῖ δὲ εὐθὺς ὡς ληφθῶσιν αὐταῖ. Διανέμει εἰς ἑξήκοντα περίπου συνδρομητὰς ἐφημερίδας, ἐν διαστήματι δὲ τριῶν ἑδομάδων μόνον ἐλησμόνησεν εἰς δύο ἔξ αὐτῶν νὰ κομίσῃ τὰ φύλλα. 'Αλλ' εἰς τὸν ἔνα ἐπηνώρθωσεν εὐθὺς τὸ λάθος του, στραφεὶς πρὸς τὰ οπίσια καὶ διανύσας ἐν μιλλιον σχεδὸν ὅπως ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν, πρὸ τῆς ὁποίας ἐνεθυμήθη αἰφνιδίως δὲν εἴχε σταθῇ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

***

Οι "Αγγλοι, δύοιλογούμενως ὑπὲρ πάντας μείζονα εὐσπλαχγνίαν ἐπεδείξαντο πρὸς τὰ ζῷα καὶ προστατευτικής αὐτῶν ἑταῖρίας ἰδρυσαν, ἐνίστε δὲ ὁ ὑπερβολικὸς τῆς φιλοζωίας ζῆλος καὶ εἰς παραδόξους ὅλως ἀποφάσεις ὕθησεν αὐτοὺς, ὡς παρακείματος χάριν εἰς τὸ ἐγκαταλιπεῖν τὴν περιουσίαν αὐτῶν, οὐχὶ ὑπὲρ ἀνθρωπίνων ὄντων, ἀλλ' ὑπὲρ ζῷων καὶ πτηνῶν.

Οι "Αγγλοι τὸ πρῶτον διενοθήσαν νὰ ἰδρύσωσι γηροκομεῖον τῶν ζῷων. Καὶ ἐν τούτοις διὰ σκληροτάτην ἀληθῶς καὶ ἀνωφελή ὅλως πρᾶξιν οὐδεμίαν διαμαρτυρίαν ἐξήνεγκον αἱ πλεῖσται ἐν Ἀγγλίᾳ φιλόζωοι ἑταῖρίαι. Εἶνε δ' αὕτη ἡ ἔντονες: "Ἐνεκκ τοῦ συρμοῦ εἰς φρικτὴν βάσανον ὑποβάλλονται ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ δυστυχῆ κυνάρια· ὅταν εἴναι μικρὰ εἰσέται, ἐντομή εἰς τὴν ῥίζαν τῆς οὐρῆς των, ἔπειτα καμπτεῖται αὐτη κυκλοτερῶς, ὥστε τὸ ἄκρον ἐπιπήγνυται ἐν τῇ ἐντομῇ. Μετά τινας ἡμέρας ἡ πληγὴ ἐπουλοῦται· ἡ οὐρὰ τοῦ κυνός ὄμοιάζει πρὸς στεφάνην ἢ πρὸς κυνηγετικὸν κέρας, καὶ φέρεται οὕτω κρατούμενον ἀπὸ τῆς οὐρᾶς ἢ ἀνηρτημένον ἀπὸ τοῦ βραχίονος.

Οὐδεμία ἀμφιβολία δὲ τοιούτη προστατευτικῆς τῶν ζῷων ἑταῖρίαι θὰ κατωθώσωσι νὰ παρακωλύσωσι τὴν βάσανον ταύτην τῶν κυνηγίων, ὡς καὶ τὴν ἀδικαιολόγητον ἐπίσης συνήθειαν τοῦ κόπτειν τὰ ὕτα τῶν κυνῶν.

***

Αἱ πρόσοδοι τοῦ μεγάλου μελοδραματικοῦ θεάτρου τῶν Παρισίων συνεποσάθησαν κατὰ τὸ 1882—1883 εἰς 3,066,348 φράγκα.